

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XXIX. De inventione reliquiarum Abacuc & Michaeae Prophetarum.
Et de morte Imperatoris Theodosii Magni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

aut à reliquo officio Divino abfuisse, nisi A morbus ipsum detineret. Porro cum in monastica philosophia vitam traduceret, lineam vestem texebat super unicâ telâ. Hoc artificio, & sibi ipsi necessaria comparabat, & aliis subministrabat. Nec cessavit usque ad exitum vite id opus exercere, tamen reliquos omnes provincie illius Episcopos antiquitate superaret, & Ecclesiam tum populi multitudine, tum divitiis præcellentem regeret. Atque hos quidem Episcopos commemoravi, ut quales fuissent eo tempore Antistites, demonstrarem. Cunctos vero sigillatim recensere, operosum fuerit. Majori enim ex parte boni fuerunt: & vite illorum integritatem Deus testimonio suo comprobavit, eorum preces celeriter exaudiens, & multa per eodem patrans miracula.

CAPUT XXIX.

De inventione reliquiarum Abacuc & Michæ Prophetarum. Et de morte Imperatoris Theodosii Magni.

AB hujusmodi viris Ecclesia administrala, laicos simul & clericos ad similes virtutis æmulationem subvexit. Neque vero hæc solum religionem nostram illustrarunt, verum etiam Abacuc, nec multo post eum Michæas, exprimis illis Prophetis, circa id tempus reperti. Amorum autem corpora per divinam in somnis visionem, sicut accepi, ostensa sunt Zebennò, qui tunc Eleutheropolitana Ecclesia Pontificatum gerebat. Locus porro in quo repertus est Abacuc, vocabatur Cela; olim vero Ceila civitas dicebatur. Berathlatia vero locus est decem circiter stadiis distans ab urbe: juxta quem locum erat sepulchrum Michæ: quod quidem incolæ ignorantes quid dicerent, monumentum fidelium appellabant, Nephthæemana patrio sermone nominantes. Atque hæc quidem ad Christianæ religionis gloriam amplificandam idonea, hujus Imperatoris temporibus contigerunt. Ceterum post partam de Eugenio victoriam, Imperator Theodosius dum Mediolani degeret, morbo correptus est: statimque prædicatione Joannis monachi in memoriam revocata, brevi se moriturum conjecit.

ἢ ἀλλης λειτουργίας τῆ Θεᾶ κατόπι γράμενον, εἰ μὴ γενόςθ' αὐτόν ἐπέσειν ἐν Φιλοσοφίᾳ δὲ μοναχικῇ τὸν βίον ἄγων, λην ἐδῶ ἡτα ὕφαιεν ἐπὶ μονήρας ἰσὲς οὐτείν. θεν τὲ τὰ ἐπιήδεια εἶχε, καὶ ἀλλοις ἐργασγεί· καὶ ἐ διέλιπεν ἀχεὶ τελειῆς το αὐτὸ διέπων ἔργον, καί πτε δρχαιοτήτι τῶ ἀνα τὸ ἔθνθ' ἱερέων πρῶτεύων, καὶ λαῶ κ' ἡμεισι μεγίστης ἐκκλησίας σωθῆς ὡς ἀλλὰ τῶν ὀν μὲν, εἰς δὲ πῶδειξιν τῶν τότε ἱεραμείων ἐμνησθην πάντας ἃ διεξελθεῖν ἔργον· ἐπεὶ οἱ πλείους ἀγαθοὶ ἐγγρόνθ' κ' τὸ θεῖον ἐμαρτυροῦσι αὐτῶν βίοις, ἐπικαλυμένον ἐτόιμωσ' ἐπακῶν, καὶ πλείσα θαυματουργῶν.

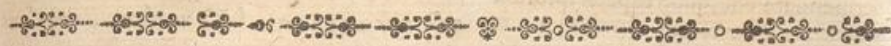
Κεφ. κθ.

Περὶ τῆς ἐκείσεως τῶν λειψίων ἀβὰκ καὶ μιχαὶ τοῦ σῶ φητῶν κ' ἀπὸ τῆς τελευταίας Θεοδοσίου βασιλεὺς τῆ μεγάλης.

ΥΠὸ ἃ τοιαύτων ἀγομῆν ὁ παλαιὸς ἐκκλησία, σωθῆς ὁμόνοιαν δεστέω, καὶ ζῆλον ἀνήγε ὅδῳ λαὸς κ' ὅδῳ κληρῆς· ὁ μόνον ἃ ταῦτα τὴν θρησκείαν ἐσέμωσεν ἀπὸ λαῶ ἀβδακικῆ, μὲν ἐ πολὺ ἃ τότε κ' μιχαίας πρῶτῶσφρητῶν ἀπὸ τότε τῆ χρόνον ἀναφάνειες· ἀμφὸν δὲ τὰ ταμάλα, ὡς ἐπυθόμω, κ' θεῖαν οὐραθ' ὅσιν ἀνεδείχθη ζεβένω τῶ τότε ἐπισκοπῆν τῶ ἐλδοθερεπόλεως ἐκκλησίαν κ' γῶδῃ καὶ τῶνομα ταύτης ἦσθιν κείλα, ἢ πρὶ κείλα ὄνομα ζομένη πόλις, καὶ ἐν ὁ ἀβδακὶκὴ ἐυρέθη· καὶ βηραθσάλια χυεῖν ἀμφὶ δέκα στάδια τῆς πόλεως· διεσῶσ' ἀπὸ ἃ τότε ὁ μιχαὶς τάφθ' ἦν, ὁ μῆμα τῶν σῶν, ἀγνωστῆς ὁ, τι λέγασθ' οἱ ἐπιχρῶσθ' ἐνάλην, νεφθαμμεμανά τῆ παρῆσθ' ἡν ὄνομαζοῦσθ'· ἱκανὰ μὲν εἶν κ' ταῦτα σωθῆς ἐκκλησίαν ἃ ἡμεισῶν δόγμαθ' ἐπὶ τῆς παρῆσθ' βασιλείας σμικροῦσθ' κ' ἃ τὴν ἐυχρῶσθ' νῆπιν, ἐπὶ ἐν μεδιολάνῳ διαγῶν Θεοδοσίθ' ὁ βασιλεὺς, ἀρρῶσθ' διετήθη· ἐννοηθείς τε ὁμῶ τῶ ἃ ἱωάννης τῆ μοναχῆσθ' ἀσφῆσίαν, ὕφωσθ' το τελευταίον

ὡν ἄρχαι τὸν υἱὸν ὀνόμαζον ἐν τῇ κωνσταντινουπόλει
 μετὰ καλέσασθαι καὶ ἀναγνώστηρον ἰδῶν,
 ἔδοξε ῥᾶσιν ἔχειν, ὡς καὶ ἐπὶ θείαν ἱπποδρομίαν
 αὐτὸν παρελθεῖν· ὁ δὲ ἀπίστος ὁ μὲν τὸ ἀείψον
 κακῶς διαλεθεῖς, ἐκέλευσε τὰ παιδὶ τὴν θείαν
 ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἐχομένης νυκτός, τὸν βίον
 μετήλλαξεν, ὀλυβρίαν καὶ παροισιανὲ τῶν
 ἀδελφῶν ὑπαυδύων.

Itaque Honorium filium quanto cyus ac-
 civit Constantinopoli. Quem ubi præ-
 sentem vidisset, melius se habere visus
 est, ita ut ad Circensium ludorum spe-
 ctaculum processerit. Sed post pran-
 dium repente ingravescente morbo, fi-
 lio mandavit, ut spectaculorum editio-
 ni præfideret. Nocte vero insequenti,
 ex hac vita migravit Olibrio, & Probino
 fratribus Consulibus.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
ΕΡΜΕΙΟΥ
 ΣΩΖΟΜΕΝΟΥ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

EJUSDEM
HERMIÆ
SOZOMENI
 ECCLESIASTICÆ
 HISTORIÆ

ΤΟΜΟΣ η'.

LIBER VIII.

Κεφ. α'.

CAPUT PRIMUM.

Περὶ τῆς διαδόχου τῆς μεγάλου Θεοδοσίου καὶ ὡς ἀνηρέθη ῥηθὶ
 ἰσχυρῶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχιερέων τῶν μεγάλων πᾶσι καὶ τῶν
 ἱερέων τῶν αἰρετικῶν, καὶ ἀπὸ σισινίου τῶν κωνσταντινουπόλεως
 ἐπισκόπου διήχησι.

*De successoribus Theodosii Magni: quomo-
 do occisus est Rufinus Præfectus Prætorio.
 Item de majorum civitatum Episcopis: Et
 de Sisinio Novatianorum Episcopo.*

Ω Δε μὲν ἐς τὰ μάλιστα τὴν ἐκκλησίαν
 αὐξήσας, ἐτελεύτησε Θεοδοσίῳ, ἀμ-
 φὶ τὰ ἑξήκοντα ἔτη γεγονώς· ἐν τέτρω δέ,
 δεκά καὶ ἑξ ἑβασίλευσε καὶ διαδόχως κα-
 τέλιπε τῆς ἀρχῆς, Ἀρκάδιον μὲν τὸν πρεσ-
 βύτερον τῶν υἱῶν, τῶν πατρὸς ἑὸν ἑθνῶν ὀνό-
 μων ὁ δὲ τῶν πατρὸς ἑσπέρων ἀμφοῖν δὲ ὁμό-
 φρονες τῶν πατρὸς περὶ τὴν ἰησοῦσαν ἐχρή-
 σασθαι ἠγάθη ὁ τότε τῆς ῥωμαίων ἐκκλη-
 σίας μὲν δάμασον, σείκιον τῆς δὲ ἐν
 κωνσταντινουπόλει, νεκταρίου Θεόφιλον ὁ δὲ ἐν
 ἄλεξανδρείᾳ καὶ φλαβιανὸς τῆς ἀν-
 τιοχείας Ἰωάννης τῆς ἱεροσολύμων ἐν τέτρω
 ὁ δὲ ἐνοβαρβάρων, ὁρμενίας καὶ τῆς πατρὸς
 ἑσπέρων ἀρχομένης μέρη πᾶσι κατέδραμον
 ἐλέγετο δὲ ὡς λάτρα τέτρες ἐπηγάγετο
 τῆς ταρσαχῆ τῆς βασιλείας ῥηθὶ, ὁ
 τῆς ἀνατολῆς ὑπαρχῶν, ὑποπῆσθαι ὡν

HUnc in modum Theodosius, cum
 Ecclesiam magnopere amplificaf-
 set, ex vivis excessit, annos natus plus
 minus sexaginta: ex quibus imperavit
 sedecim. Successorem vero Imperii
 reliquit, in Orientis quidem partibus,
 Arcadium filium natu majorem: in
 Occidente autem Honorium. Qui
 quidem ambo eandem cum patre fidei
 doctrinam secuti sunt. Præerat tunc
 temporis Ecclesiæ quidem Roma-
 næ post Damasum Siricius: Constanti-
 nopolitanæ vero Nectarius. Alexan-
 drinam autem Ecclesiam Theophilus
 gubernabat: Antiochiæ Flavianus,
 Joannes vero Hierosolymis Episcopa-
 tum gerebant. Per idem tempus Hun-
 ni Barbari Armeniam & alias regiones
 Orientalis Imperii devastarunt. Dice-
 batur autem Rufinus Præfectus Præto-
 rio per Orientem, eos clanculum evo-
 casse ad perturbandum Imperii statum: